

vare komne til Udbetaling, saa vilde Facit være blevet — ikke et Overskud paa 76,000 Kr., men et Underskud paa 8,576,202 Kr. Se det er altsaa Statsregnskabets Udvisende for det sidste under Højrerementet udløbne Finansaar til Trods for, at der var optaget Statslaan af tilsammen 11½ Mill. Kr. med et rundt Tal. Jeg tænker, at Studiet af dette Forhold kunde bringe visse ærede samtidige, der have haft saa travlt med Venstres finansielle Styre, til at stikke Piben ind, for at bruge et populært Udtryk. Derfor behøver man ikke at skære en Fløjte af den, det turde vel være for meget at forlange fra deres Side over for Venstreministeriet. En Ting maa vi nemlig kunne være enige om uden Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Skylden ligger for det, jeg her har paavist, enten helt eller delvis, og det er, at Sporene af denne Tilstand mærkes den Dag i Dag, og de mærkes i det Finansaar, som kommer. Derom maa vi kunne være enige.

Hvad det foreliggende Finanslovsforslag angaar, er det ingenlunde noget glædeligt Skue at se, at det præsenterer sig med et budgetteret Underskud af 4,229,000 Kr. Men ved rolig og ædruelig Betragtning vil det imidlertid erkendes, at der dog ikke er nogen Grund til at blive hysterisk. Vi maa nemlig huske paa, at der i denne Budgetopstilling er indbefattet Poster, der i Henhold til de respektive særlige Love skulle søges fyldestgjorte ved Optagelse af Laan, fordi disse Posters Natur er saadan, at man ikke har ment det rigtigt at lade dem falde de aarlige løbende Indtægter til Byrde. Og her drejer det sig for det kommende Finansaar om ikke mindre end 3,840,000 Kr. Det Beløb maa billigvis holdes uden for ved Bedømmelsen af Bæreevnen i Forholdet mellem Aarsindtægten og Aarsudgiften. Se vi dernæst hen til blot to andre Punkter, nemlig Udgiftsparagraffen 13, der er opført i Aar som i Fjor med 400,000 Kr. i Stedet for som tidligere med 200,000 Kr., og dernæst Nr. 9 paa § 9, Indtægtsparagraffen, hvis *Udgiftside* er belastet med 510,000 Kr., en Post, der ellers har været opført paa § 27 og været regnet for en Formueforøgelse, medens den her fremtræder som en ren og skær Udgiftspost — tage vi disse to Punkter i Betragtning i Forening med den Omstændighed, som jeg før berørte, nemlig de 3,840,000 Kr., som nu tages af Kassebeholdningen i Stedet for, som det oprindeligt var forudsat, ved Indtægt ved Laan ifølge § 9, saa vilde

Finanslovsforlaget have udvist et helt andet Billede, end det nu gør. I Realiteten er det ganske vist det samme, men Billedet vilde have været et andet, og det er ofte Tilfældet, at man gaar efter Forestillinger. Forslaget vilde, hvis det havde været dannet i den tidligere Form, have fremtraadt som paa det nærmeste balancerende. Jeg nævner ikke dette for at give det Udseende af, at jeg hellere ønskede den gamle Form, tværtimod, det mest nøgterne er altid det bedste, men jeg tror, at det er nyttigt at paapege dette faktiske Forhold af Hensyn til den rette Forstaaelse ved *Sammenligning* med tidligere Finanslovsforslag eller Finanslove. Endvidere vil jeg sige, at hvis Finanslovsforlaget, saaledes som det foreligger, spændte over alt det, som vore Ønsker og vor Stræben her i Rigsdagen maatte være rettet paa, saa var der aldeles ingen Grund til Bekymring eller Frygt. Se vi nemlig paa de egentlige Indtægtsparagraffer, §§ 2—8, altsaa Udbyttet af de forskellige løbende Indtægter, saaledes som vi finde dem ved at blade Finanslovsforlaget igennem, ville vi se, at disse Indtægtsparagraffer efter Budgettet præsenterer sig med et Beløb af 69,335,000 Kr., medens de rene Udgiftsparagraffer, §§ 11—26, udvise et Beløb af 64,666,000 Kr. Med andre Ord, de ordinære Indtægter overstige trods Toldskatternes vigende Tendens og Statsbanernes alt for ringe Udbytte dog de ordinære Udgifter med 4,669,000 Kr. og her maa vi endda erindre, at der i Aar er optaget og næste Aar vil blive optaget som Udgiftspost paa § 26: 2,375,000 Kr. til Feltskyts. Det er i Virkeligheden en ekstraordinær Udgift, og den er til Side med næst-næste Aars Finanslovsudgang. Maaske jeg her maa indskyde en lille Parentes om dette Feltskyts. Jeg har lagt Mærke til, at man i en vis Del af Pressen har stillet det Forhold op, som om her var noget særdeles overraskende. Det har været stillet op paa den Maade, som om Krigsministeriet i Aar forlangte, jeg tror det er over 3 Mill. Kr. mere, end det forlangte i Fjor. Det har en vis Berettigelse; naar man ikke vil sige Sandheden helt ud, kan man stille det op paa den Maade, men det er ikke ganske korrekt at gøre det. Sammenligningen maa jo foregaa paa det Grundlag, at man siger: Hvad lyder den sidste Finanslov paa med Hensyn til det Forhold, hvorom Sammenligningen drejer sig, og hvorledes ser det foreliggende Forslag ud, med andre Ord, hvorledes er Forholdet mellem disse to Ting, og det viser sig da, at det balan-